

զի վրա, որ գնանց իրանց հայրենիքում պատմեն, որ եղել են ռուսաց երկրում: Ռուսաց և պարսից նաւակները անդադար երթ են կութեան մէջ էին. ում թոյլ չէին տալիս պարօ մով անցնել, նա անցնում էր ծիով կամ ստով: Մարդկանց բազմութեան պատճառով ոչ մեր կողմի զինուորները և ոչ պարսից իրանց մօտ կարգադրէն թիւն էին: Խոզուանում մեռաւանոնինիւ:

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

«Daily News» լրագրի թղթակիցը կ. Օհեռագրում է, որ Մուսա-պէյ պատաւոր պէս ընդունելութիւն է գտնում թիւթքաց մքաղաքում, իսկ նրա դէմ դատ վարելու Արմենիայից եկածները ոստիկանութեան հսկողութեան տակ հն գտնվում է Մլ և թղթակիցը հեռագրում է, որ Մուսա-պէյը բայցը, քիւրդ աւազակների զլուխն անցած ձակվել է Մուշի դաշտի Վարդենիս հայոցիւղի վրա, բայց գիւղացիները կատաղի զրութեամբ փախցրին քիւրդերին:

Անգլիական «Standard» լրագրին հեռա
են թէ Մուսա-պէյ սպառնում է, որ եթէ
որ և է պատժի ենթարկն, նա երեան կը
այն նամակները, որ քանի մի թիւրք նահա
պետներ զրած են եղել իրան, խորհուրդ ո
որ աւարառութիւններ անէ և իրանց էլ բ
հանէ իր կողոպտածից:

Արևելքը լրագրի մէջ կարդում ենք հետեւ
Ազկեղեցական վարժարանի Խնամակալութերէկ, օդոստոսի 30-ի նիստ գումարեցաւ ի հրդարան Ղալաթիոյ, ընդ նախագահութեամբ Պատրիարք Հօր և ներկայութեամբ բոլոր մոցն Խնամակալութիւնն ի նկատ առաւ աշխացաւաց ընդունելութեան խնդրագիրներն որչեց յառաջիկայ երկուշաբթի առաւօտ թիւն կատարել յարմարաւորները ընարելու ժարանի բացման հանդէսը պիտի կատարու խաչի տօնին Արմաշու վանքին մէջ, ներկայամբ Խնամակալութեան անդամոց։ Օրման Սրբազն վարժարանի տեսչութեան հետ վարէ ևս Արմաշու վանահայրութեան պահը իր փոխանորդ Պատրիարք Հօր։ Ն. Գերասիմովի մականութեան ի մօտոյ պիտի մեկնի յԱրմաշ՝ ուղարկնացութեան ժամանակին այդտեղ գտնուելու մար։ Խնամակալութիւնն ուրիշ կարևոր որոշումներ ալ տուաւ վանուց մատակարարութեան կեղեցական վարժարանի ուսուցչաց, աշակերու զգեստուց, վարժարանի կարասեաց իշխանից պիտոյից վրայ։

«Արեւելք» լրագրում կարդում ենք. «Կրօնական ժողովն ի սիստ գումարեցաւ երեկ ի Պատրիարքարան ընդ նախագահութեամբ Պատրիարք Հօվհաննա ատենապետութեամբ Խորէն արքեպիսկոպոսի

հիւանդը. նրա վրա էլ երեսում է մի տաք քըր-
տինք, նա ձգվում է զէպի իր անկողինը: Պար
ածող գիւղացին զնում է անկողնում և այժմ իր
ուժեղ ձեռքերով ուրիշ զործ ունի կատարելու.
Հմէում, Հմէում է Կիւանդի ամբողջ մէջքը, ու-
սերը, կուրծքը, այնքան այդպէս է անում, մինչև
որ իր կռներն են նեղանում, թուլանում: Հիւան-
դը հանդարտվում է, այսինքն դիակի պէս ան-
շարժանում: Նուագողները, պար ածողը, ամենքը
քիչ շունչ են քաշում, հանգիստ առնում: Բայց
ոչ երկայն ժամանակի: Շուտով էլի բոլորը պատ-
րաստ պիտի լինեն հիւանդի այդ սարսափիկի
կամքը կատարելու: Տարօրինակ կամք: Այդ հի-
ւանդը բոլորովին մոռացել է իրան, մոռացել է
որ ինքը մի կին է, այն էլ մի ջահիլ կին և այդ-
պիսի երեսաբացութեամբ այդքան մարդկանց
մէջ իր մարմինը բացարձակ այդ կերպ խաղաց-
նել է տալիս...

Նրան անուանում էին «դարդամահ դառած»:
Դարդը, անբուժելի վիշտը մահացրել էր նրա
գոյութեան մեծ մասը և այժմ այդ գոյութեան
մի ողորմելի մնացրդը, գերեզմանական ստուե-
րը մի քան էր միայն պահանջում մեր մեծ ու
լոյս աշխարհից, այն է՝ պար զալ: Զուռնայի,
քամանչայի և փողի ձայներով էր պար ածում
դարդը, որ միակ մնացել էր այդ հալված մաշ-
ված կմախքի մէջ: Կմախքը գերեղման մտնելուց
առաջ յուսահատութեամբ վատնում էր իր բոլոր
ողորմելի ոյժերը, որպէս զի կարողանայ իր ոս-

որ սակորների մէջ է նստած նա, և հարկաւոր լոյդ ակամայ պարը, որ նա այնտեղից գուրբ բայց, մի անտանելի պար, որ այդպիսի վհատութիւն, թափիծ է տարածել Շուշու մի մեծ թաղթ՝

Ղինում են մարդիկ, որոնց մէջ դարզը երկայն
ուրիշների ընթացքում է մասնիկներով «բնակա-
ռովում»։ Բայց Սալթինիկն այդպիսի մարդկան-
կից չէր։ Նա այդպէս պար գալիս 15 տարեկա-
նից աւել չէր։ Թէ նրա մէջ բոյն դրած թոյնը
ին չէր, այդ գիտէր նրա մայրը, Սալբին, որ
ուսնելով թէ ինչպէս նա շուտ մեծանում էր
անգ էր անում նրան՝ մրժմրժալով այս անփո-
խոխ խօսքերը։ «ատափը լիրեմ քեզ, դարդ ու
իտք չունես, բօյդ ես ձգում, երկարացնում։ Երէկ
ըրեխայ էիր»։ Զենք կարող ասել թէ մայրը վատ-
այր էր։ Ոչ Սալբին այնպիսի օրինաւոր կին-
ու և մատու, որ նոտ ամսուսնու ամեն,

սոսք բացված ժամանակը, կատէր, քո մի քու-
ը հողին արժանանայ իմ երեսը. առաջ ես զը-
ամ, յետոյ դու զիտես. քեզանից յետոյ ես ապ-
ել չեմ կարող։ Մահտեսի-Մարտիրոսը հաւա-
ացնում էր որ նա միշտ այդ էր խնդրում իր
ոզօթքների մէջ. և—արդմը մարդ—այդպէս էլ
ատարկեց նրա տենչանքը։ Ոէև Սալբին չը կա-
ռացաւ սեփական ձեռքով հող գցել իր մար-
ու երեսին, բայց նրա համար մի երկարատև ու-
հառաւոր ոուզ կատարեց։

Փողովն երկար խորհրդակցութիւն մը ու ամուսնական ինչ ինչ կարեսը և հարկել խնդրոց վրայ, որոց լուծման համար որպէս նայն Հայոց Հայրապետին զիմելէ առաջ ցական Համագումար ժողովն ի նիստ հրապարակերի 13-ին, չորեքշաբթի օրը:

Մեզ զրում են ԲԵԼԻ-ԿԼԻՖՈՒՑԻ, որ տիկի
նէ Հանչեան, որը կառուցել է ԲԵԼԻ-Կ
մասամբ իր փողով, մասամբ հանգանակու-
մի հայոց եկեղեցի, այժմ աւարտել է և
երկսեռ ծխական-եկեղեցական դպրոցի
թեան կառուցումը Շինութիւնը երեք տ

Է և ստորին յարկում պէտք է լինի արհեացը, քանի որ տիկնոջ դիտաւորութիւնն է դպրոցի մէջ արհեածների աւանդելը: Տէ, որ հայ հասարակութիւնը նիւթավէս տիկին Շանշանի բարի գործին, քանի որ միայն Բելի-Կլիւչում, բայց և շրջակայ հզ զերում մինչև այժմ ոչ մի հայոց դպրոց Ցանկալի է որ հայ հասարակութիւնը միջայիշեալ ուսումնարանին, որը շրջակայ բայց հայ գիւղերի համար կնարօնական ուսումնարութեան էր լինել, վարձել մի ուսուցիչ և մժուհի: Խակ Բելի-Կլիւչը, որն՝ունի 40-ի չստուն, շրջապատված է հետևեալ հայաբնակարգութեան վարխուն, Պատառքարի (100 տուն), Դազելի (200 տուն), Սամզ (30 տուն) և այլն: Եւ այդ ընդարձակ հայաբնակութեան մէջ ոչ մի հայոց ուսումնարութեան էլլու կայ:

Քանի անգամ խնդրել ենք, որ այս առօնք մեր լրագրի խմբագրի անունով փաստաբան պ. Աննելքերիս Արձրունու ահեռագիրը են ուղարկում, երբէք չը գրեն գրի վրա միմիայն Արձրունի ազգանուն միշտ որոշեն թէ որ Արձրունուն են հեռա փաստաբան Արձրունուն, թէ խմբագրի Անուն: Խնդրում ենք հեռագրել միշտ այսպ դակтору Արցրуни, կամ Աдвոկատ Արցրуни

ոչ, հեռագրատունը երբէք չը գիտէ թէ ուժ
է հասցնել հեռագիրը

լլուսոցքը պ. Սուրակառան բավկաւում է սպանութեան գործութիւնների Արքայի հայոց ուսումնարանը հետեւեալ պայման է առաջարկում ուսումնարանի ուսուցչին. Կան 400 բուրլի, երկու սենեակից բաղադրանձին բնակարան, վառելիք և մինչև սանունդը Պ. Մուրագեան մի և նոյն ժամանեան գովասանքով է խօսում Մծաբայի հայութաց քահայ Մկրտիչ Մինասեանցի որի նման ազնիւ մարդ, պարոնի ասելով Քը գտնափառ հայ քահանաների մէջ:

Զմիւռնիայից մեզ զբուժ են. «Ամիս

որ քաղաքիս մէջ ճարակված է տարափոխս
ւանդութիւն մը, որը Հնդկաստնէն հու զ
դրված կը կարծի, որտեղ «Ժօղց» անուան
նաշված է։ Սոյն հրանդութիւնը նախ
Զմիւռնիայի հրէից և թրքաց թագերէն (որ
ընդհանրապէս կը սկսի ամեն հրանդութիւնը և տարածվեց ամբողջ Քաղաքի)
Այժմ չը կայ տուն, որի մէջ մի քանի հոգի
բակված չը լինեն այս հրանդութենէն թա-
հութեամբ պէտք է ասել, որ մահ չը պ
ոեր, եթէ ոչ, հազարաւոր զոհ պիտի ու-
յինք»։

Թաւրիթղց արտասահմանի հայոց մի լր գրում են հետևեալը. «Ապրիլի 8—20-ին տեսաւ տեղայոյն նորահաստատ տպարանուու տորազրութիւնն հռչակաւոր վանուց Սրբոյն զայ, որ ի Մուղնից վերտառութեամբ գր բաղկացած 40 երեսից, հեղինակութեամբ պատականի առաջնորդ սրբազան Սխիթացին իսկ այժմ ևս մամուլի տակ է և մի յետոյ լոյս կը տեսնի «Հոգի և Մարմին», գրով՝ զիրքը, հեղինակութեամբ անզիլիացի սանդրի թէն. ընազրի վեցերորդ տպագրութեամբ մարգմանված է ոռուսերէնի և ռուսերէնից զան Մխիթարեանց թարգմանել է հայ Յառաջիկայ յունվարից ձեռնարկելու են նշաբաթաթերթի հրատարակութեան»։ Թէ ի ինի այդ ապագայ շաբաթաթերթը, — այդ կը տեսնենք, եթէ միայն Թաւրիթղը բազզ նենայ մի շաբաթաթերթ ունենալու։ Ս չենք կարող չը յայտնել մեր զարմանքը Պարսկաստանի Թաւրիթ քաղաքում զան զժուարութիւններով հիմնած տպարանում բան չեն գտնում տպազրելու համար, բաց նազան վանքերի նկարագրութիւններից և նման ապարդիւն գրուածներից....

Կ. Պօլսում մի քանի անգամ դադարեցնէն հատկելուց յետոյ, կրկին անգամ սկսեանել «Մասիս» շաբաթաթերթը, որի վեց զեկավարն այժմ էլ առ. Արքիար Արքիարես «Մասիսը», ինչպէս վերջին տարիներում, առ այժմ, իրան նպատակ է զրել զրազվելու շայտանարան ններն այն համար կ ական խնդիր որոնք թիւրքահայերի և կ. Պօլսի կեանքի հերթական բնաւորութիւն ունեն: Առաջի մարի մէջ երկու յօդուած, որոնցից մէկի վկիրն է «Ազգային տեսութիւն», իսկ միւս կրում է «Լէօ» վերնագիրը և վերաբերում է սահայ գրականութեան մի ճիւղին և մաս բապէս մեր երիտասարդ գրող առ. Լէօին, Կանում են առ. Արքիարեանի զրչին: Այդ համարում զետեղված են «Ղալաթիոյ բգրուածր՝ Բայարեան ստորագործեամբ

Կայ, ուրիշ յօդուած պանդուխաների կես
Հրանտ ստորագրութեամբ Մենք հաւատ

թիւն սիւն աւ աւ աւ աւ աւ աւ աւ
նենայց Շատերն ասում են թէ գեղեցիկ
լինի. աչքերն այսպէս, յօնքերն այնպէս,
ոչ մեծ, ոչ փոքր, զայնը թուխ չը լինի, ո
շատ կարմիր. մաղերը թուխ, ծամը հասս
րանը փոքր, ծնոտը կողար, ես Բնչ իմանամ
րիս ու մի այսպիսի բաներ: Հողեմ այդպի
սովորի զլուխը Շատ էլ որ գեղեցիկ եղա
ջիկը, Բնչ պիտի անեմ: Նրա երեսի վրա
իւաւ ևս ուտեսու ու ու ու ու ու ու ու

սիրուն և իմ քէփս գայ: Զէ, աղջիկ այն ա-
է, որ ունի բաց աչք, որ նստել, վեր կենա-
տէ, վիս է, ուստի ինքուով ւեօթ չաւարե-

բել, վերցնել, սարքել, տեղը դնել, մաքուր
տակ, գեղացիկ, ամօֆթը երևին նստած, աչք
տան պուճախին... այս աղջիկ, այդպիսի աղջ
ես մատաղ զնամ։ Այդ բաներից եթէ
մի հատը պակաս է, տար այդպիսի աղջ
չափարի տակ զցիր, որ շունը ոտիցը բաշէ,
նէ։ Իմ հոգիս այն աղջկան մատաղ, որի մա-
րը կանաչ են, որը մի չնչին, դատարկ, զէն-
կած բանից մի մարդավարի բան է շինում,
զու առաջը դուրս բերում։ Այսօր եթէ ո-
րաստ միս լինի, ամեն մէկը, տղամարդն էլ-
րակուր կեփէ. եթէ փայտը զրանը կուտած
եւեկ սեղաւ ունի է երակ անելու օրու-

հնգ, որ «Մասիսը» կարող է բացառիկ տեղ բռնել Կ. Պոլսի միատեսակ և քնած հրատարակութիւնների շարքում՝ պ. Արքիար, Արքիարեանի չնորհով, ուստի և ցանկանում ենք, որ այդ հրատարակութիւնը այս անգամ աւելի երկար կեանք ունենայ Ռուսաստանից («Մասիսին») գրվել ցանկացողները պէտք է վճարեն երկու րուբլի:

պատահեց ընտանեկան սարսափելի դրամա. զիս
նազիայի ուսուցիչ Թօբերտ Էմիլիենվիչ Զառուկ
կախվեց: Վշտից Խոհանոր հղած կինը մորթե
է իր երեք որդոց և ինքն նետվել է պատուհա-
նից: Սարսափելի կերպով ջարդված մայրը և մ-
դեռ ևս կենդանի երեխան ուղարկված են քա-
ղաքային հիւանդանոցը:

ծիբով, դաշն է կապել եկեղեցական հարց
արմատական կուսակցութեան հետ, դա
գեն կը նշանակի որ հաշտութիւն կայանալ
կարող, քանի որ յայնի է թէ ողքան անանց
լի է այն վիճը, որը բաժանում է արմատական
ներին հօգեսրական կուսակցութիւնից Գեր
նական մի քանի լրազիրներ այնու ամենայ

մ 431 մարդ և երրորդ շաբաթը 446 մարդէ Են-
թագրում են որ այդ թւերը շատ էլ ճիշդ չեն,
բայց ինչքան էլ ճիշդ չը լինեն, այնու ամենայ-
նիւ ցոյց են տալիս, որ խօսերան տարածվում է ։
Խօսերան, Բաղդադում տարածվելուց յետոյ՝ տա-
րածվել է և հարնան տեղերում, հասել է մինչև
Պարսից ծացի մօտ զանվոր մի քաղաք։ Այդ քա-
ղաքը ամեն կողմից շատ մարդիկ և նաւեր են
պահս սեատեմբենեն։ Տնաւենենեն, և նույնէ-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ ԳԱՏԱՎԱՐԻՆԻԹԻՒՆԸ ԵՒ ՎԱՅՔ
ԿԱՆՅ

ԱՐՏԱՎԻՐԾ ԼԻՆԻԳՐ

Նլ որ ոչ Թիւրքիան և ոչ Պարսկաստանը անկարող են որ և է դրական միջոց ձեռք առնել այդ ախտին առաջն առնելու համար....

Պօլսի անգլիական դեսպան այ. Հուայթ յատու
ունկնդրութիւն խնդրելով Սուլթանից, ներկայ
ցել է նրան և խորհուրդ է տուել որ նկատող
թեան առնէ հայերի օրինաւոր ցանկութիւններ
Հուայթ աւելացրել է որ հայերը ամենին ցա
կութիւն չունեն որ և է ուրիշ պետութեան մի
նալու և նրա հպատակ դառնալու, այլ միայն
բանց անձի և ստացուածքի ապահովութիւն
խնդրեն սուլթանի կառավարութեան տակ:

— Կրիտէ կղզու ազգաբնակութեան շարժու
շարունակվում է: Շաքիր-փաշան ուրիշ միջոց
գանելով այդ շարժումներին վերջ տալու, դի
է Կ. Պօլիս և նոր զօրք իննդրելու Հարկաւոր
միթէ աւելացնել, որ զօրքով և զէնքով անկալ
լի կը լինի դադարեցնել Կրիտէի շարժումները

— Այս օրերս ֆրանսիական վինուորական ո
նիստը Ֆրէյսինէ խօսելով ֆրանսիական զօրք
մասին, ասեց, որ այդպիսի զօրք ունենալով ֆր
անսիան իրան ապահով է պառմ, և կարող
ստիպել որ իրան յարգեն:

Բազելում սկսել է իր պարագմոնքները Գի-
ղիօգների առաջին միջազգային կոնֆերա-
Մասնակցողների թւում Ռուսաստանի ներկայա-
ցուցիչն է պրոֆեսօր Տարխանօվ:

* *

Կ. Պոլսի «Արևելք» լրագրի «Ազգային լուրե-
րի» բաժնի մէջ տպված է հնահետալը, ըստ պոլ-
սիցոց, «Կարենոր և նշանաւոր լուրը»: «Ինչպէս
կ'երի այս աւտոր Պատուանշանաց ցացակէն,
Վեհ. Սուլթանը բարեհաճած է չորրորդ կարդի
Մէծիտիյէ պատուանշան շնորհել լրագրոյս ար-
տօնատէր Տամատեան Մեծ. Ստեփան էֆէնտին:

Թեամբ լուծվել, քանի որ այդ հարցը այն ժամանակ կարելի կը լինի ներկայացնել մի քանի մեկտութիւնների քննութեանը:

Եարլ Լըբու ընկաւ ծովը օդապարիկի հետ միասին և խեղդվեց:

ՊԱՐԻՑ, 13 սեպտեմբերի: Ենթադրում են, որ նոր ժաղովը նոյեմբերի կէսից առաջ չի գումարվի, որպէս զի այժմեան յուզմունքները, որոնք առաջ են եկել ընտրողական պերիոդի շընորհով, խաղաղվեն: Երբ պարլամենտական գործունէութիւնը կը սկսվի, մինիստրութիւնը, հաւանորէն, հրաժարական կը տայ, որպէս զի միջոց տայ ժողովին կատարեալ ազատութեամբ գործելու:

ակաց կարծիքի այն ենթաղբութիւնը, որ իտա-
ա-գերմանական՝ դաշնակցութիւնը կարող է ի-
ռավիային աննկատելի կերպով խաղալիք դարձ-
ել Գերմանիայի ձեռքում, որը իրան համար ի-
տառունք կը համարի խառնվել և այդ պետու-
թեան ներքին գործերի մէջ՝ իր շահերի տեսակէ-
ոից:

տէի շարժումը միայն բորբոքել կարելի է, վիշտանակ լսաղաղացնելու:

ծունէտթիւնը կը սկավի, մինխստրութիւնը, հաւանօրէն, հրաժարական կը տայ, որպէս զի միջոց տայ ժողովին կատարեալ ազատութեամբ գործելու:

Թիվ 13 սեպտեմբերին կառավարութեան ջանքերը համոզելու Միլանին, որ նա թոյլ տայ թագուհուն այստեղ եկած ժամանակը իր որդու հետ տեսնվելու, անաջող հետևանք ունեցան: Միլանը անյողդողտ է և յայտնում է, որ ինքը կը դայ աշշտպանելու իր հայրական իրաւունքները, եթէ կառավարութիւնը չի պաշտպանի այդ իրաւունքները: Որպէս զի ամուսինների մէջ պատահելի ընդհարման առաջն առնվի, որը կարող է

աց զարդքով բառական այս սահման զառակա-
ութիւնը մեծ կոր է բացել կաթօլիկ և կեղեցու-
էմ. այդ նոյն կառավարութիւնը, պատի կար-
ոնային ամեն գործ անցնում էր նրա ձեռքսավ-
ա, ինչպէս ասում են, փայտի շներ էր շինումն
Տայլը անհոգ մաս էր գալիս իր համար և երբ
ուն էր գառնում, տեսնում էր ամեն ինչ կար-
ին, հարիւր ու մի անգամից աւել մատաղ գլ-
աւով աղջկան, նրա վարժ ձեռքերին, նրա ժիր
տներին, որոնք ման գալիս այնպէս թմիթմ-
ում էին, —քաջցր կարգադրութիւններ էր ա-
նում

— Զէ, մայր, Աստուած վկայ է, չեմ խօսել
խօսեց Սաթենիկը լաց լինելով:
— Երեսին նայիր, երեսին, սուս էլ է ասու
առաջին կանոնած կամ հետը իսօսած մի և նո՞յն
չէ: Դեռ ասում է՝ թէ չեմ խօսել: Պակասն այս
է: Ինչո՞ւ չկր խօսում, գեռ պէտք է նրան ձեռ
էլ տուած լինէիր, թէՓը հարցրած, իմացած թո
ով է, որտեղից է: Հոգը քեզ ու քեզ բերողի
տապնէ...

Նթէ Կառավարութիւնը չի պաշտպանի այդ իրաւունքները։ Որպէս զի ամուսինների մէջ պատահելի ընդհարման առաջն առնվի, որը կարող է
ինչ խօսք կը հասնէ, ազգիկը Յս եմ, թէ դու Սաթենիկը այլ ես չը գիմացաւ և արտասունքները սրբելով դուրս գնաց։ Սալբին այդ բանը համարելով անհնազաննութնան մի նոր նշան, աւելի ես զրդովից և զնաց նրա ետևից։
— Սարիամ Աստուածածինը վկայ է, Սաթենիկ, կը զցեմ տուն, հինգ օր փակած կը պահեմ. հացդու ջուրդ կը կտրեմ: Բօյըդ տափը կոյսեմ. տես, երեկամ եռեհիան, ձձեռ հնաւես միծառես են

Բայց անելը, աշխատելը բաւական չէր Սա-
ենիկը մի մարդու ապրանք պիտի դառնար և
ալթին պիտի լաւ նայէր որ այդ ապրանքը «իր
թեսի ջրովը» հասնէր իր տիրոջ ձեռքը:

Միօր տուն գալիս նա ահ ու դողով ականա-
ես եղաւ մի անցքի: Սաթենիկը տան դռների
տեր կանգնած մի աման ջուր էր տալիս մի բո-
րովին անծանօթ մարդուն: Տեսնելով մօրը, նա
ոզեց ամանը անծանօթի ձեռքին և փախաւ,
ուն մտաւ, Սալբին էլ կրակ կտրած անցաւ
ուր խմողի մօտով և սենեակը մանելուն պէս
ոկու ձեռքով ճանդ արաւ իր աղջկան, սկսեց
այհոյել նրան:

—Առ Է, առ, առ, զոչեց նա.... ծամերդ կո-
որեմ, հիմա էլ այդ ես սովորել: Մեռիք, մե-
իք, այս քօպէին մեռնես, բնչ կը լինի. կը
անեմ, առօք փառօք կը թաղեմ, լաջ կը լի-
նմ, կասիմ թէ ազապ աղջկիս մեռաւ: Թէ չէ,
ուուց գերեզմանիս վրա օտարները, թուրքերն
լաջ լինելու թէ խեղճ Սալբի, այդ բնչ ժա-
անդ ունետ Հիմա էլ անծանօթ մարդկանց հետ
սպանաթ անեն ևս սովորել, հա:

—Աստուած վկայ է, մայր, նրա երեսը չեմ տեսել:

—Զայնդ կտրիք, կտրիք, մունջ կաց, մունջ մէ նաև զու յավիտեան: Ի՞նչ է եկել քեզ, անզգա հոգիդ դժուրս է գալիս. ժամանակը կը գայ, երե մի շուն, շան տղայ կը ճարպի, կը գայ, քեզ կտանէ:

—Ալիր ասաց ծարաւ եմ, աղաչանք, պաղա տանք արաւ, ասեց թէ քո հօր ու եղբօր արե կը սիրես, մի կաթ ջուր բեր. ես Բնչ անեմ:

Սալբին, կասես, այդ խօսքերը չը լսեց:

—Աստուած Կտրէ նշանածացու աղջկան. զա լէս գնում է. հէնց որ մի մարդ են տեսնում, երեսների ամօթը կորցնում են:

—Հողեմ մարդու զլուխը, պատախանեց Սա թէնիկը զայրայթից ճաքվելով.—ինձ իսկի հարկա որ չէ:

—Ի՞նչ ասեցիր. հիմա էլ այդ, լեզուդ չո րանայ, պապանձվի, այդ Բնչ խօսքեր են բերա նըդ գալիս: Վայ, հողն իմ զլիսիս, հողը... ական ջըս այդ էլ լսեց: Աղջի, անզգամ, քեզանից ով ճարգնողը թէ քեզ հարկաւոր է թէ չէ Քե

Բայց և այդպէս, մի քանի ժամից յետոյ մայրու աղջկի նստած էին միասին, կարծես նրանց մէջ ոչինչ չէր պատահել: Սպառնալիքից, անէծք, ու հայնոյանքից յետոյ քաղցրութիւնն էր մէջ տեղ եկել՝ խրատը շարունակելու համար: Սալբին էլի սիրով մատազ էր զնում նրան, խնդրում էր որ էլ այդպիսի բաներ չանչ:

— Ինչո՞ւ ես մօրդ սպանում, ասում էր նա. — Նշանելու աղջիկ ես, լաւ կաց, լաւ, մարդավարի վեր կաց, նստիր: Գո հասակի աղջիկը շատ չի ուտի, չի խմի, երեսը փափկացնի. բեղ նման աղջիկը հիմա պիտի մի ծոլի չափ ուտէ. օր ու գիշեր պիտի աշխատէ որ լաւ, սիրուն անուն թողէ: Քեզ մատազ, այնպէս արա, այնպէս շարժվիր, որ խեղճ է հայրգ—միս, Աստուած—գերեզմանում հանգիստ մնայ: Ախր երեխայ չես, մանուկ չես, փառք Աստուծու, խելքդ տեղն է: Մէկ էլ տեսար մի շուն դուրս պարծաւ, թէ Սաժեսիկին ուզում եմ:

Այդպիսի ստիպուական խրատներ ամեն օր էին կրկնվում Սամեհնիկի ականջի տակ:

